

Dr. hab. inż. arch. Marek Barański, e. profesor PŚK.

~~XXXXXXXXXX, XXXXXXXX~~

Recenzja dorobku naukowo-badawczego, zawodowego, dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego, współpracy międzynarodowej Pani dr inż. arch. Marty Rusnak wraz z jej osiągnięciem naukowym będącym cyklem powiązanych tematycznie publikacji pt. „Prospołeczne zarządzania dziedzictwem architektonicznym. Badania eye-trackingowe”, w związku z wszczętym postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie nauk inżynierskich i technicznych w dyscyplinie Architektura i Urbanistyka na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej

Podstawa opracowania

Przekazanie materiałów dotyczących recenzji nastąpiło wraz z otrzymaniem zawiadomienia Politechniki Wrocławskiej nr 1/10/DOI/2023 o wyznaczeniu na Recenzenta i Członka Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego z dnia 23.10. 2023 (Uchwała nr 778/33/RDND01/2021-2024 z dnia 18.10.2023 podpisanej przez prof. Arkadiusza Wójca, Rektora.

Podstawa Prawna

Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późniejszymi zmianami);

Uchwała nr 778/33/RDND01/2021-2024 Rady Dyscypliny Naukowej Architektury i Urbanistyki Politechniki Wrocławskiej z dnia 18.10.2023 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżyniersko-technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka.

Otrzymane Materiały.

Recenzent otrzymał Dokumentację Habilitacyjną przygotowaną przez dr inż. arch. Martę Alinę Rusnak z następującymi załącznikami w formie papierowej i na nośniku elektronicznym.

- 1/ Wniosek
- 2/. Dane wnioskodawcy
- 3/. Autoreferat
- 4/ Wykaz osiągnięć
- 5/. Kopia dokumentu potwierdzającego nadanie stopnia doktora

- 6/. Oświadczenia współautorów publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe
- 7/. Kopie publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe (A01 – A12)
- 8/. Kopie publikacji nie stanowiących osiągnięcia naukowego (B)
- 9/. Kopie publikacji nie stanowiących osiągnięcia naukowego (C)
- 10/. Wydruki z baz danych nie stanowiących osiągnięcia naukowego (D)
- 11/. Nagrody , stypendia i wyróżnienia
- 12/. Aktywność organizacyjna
- 13/. Staże praktyki i samodoskonalenie
- 14/. Aktywność projektowa
- 15/. Sukcesy dydaktyczne i popularyzacja nauki.

Przedstawiona informacja podstawowa ma swoje uzupełnienie w spisach odnoszących się do poszczególnej tematyki umieszczonych w Załączniku liczącym 11 stron.

Przedstawiona dokumentacja została szczegółowo przeanalizowana przez Recenzenta, który zapoznał się kolejno z tymi dokumentami.

Ad 1/. Wniosek Habilitanki dr inż. arch. Marty Aliny Rusnak z dnia 20.04.2022 o przeprowadzenie postępowania w oparciu o osiągnięcie naukowe – cykl powiązanych tematycznie publikacji „Prospołeczne zarządzanie dziedzictwem architektonicznym. Badania eye-trackingowe.”

Ad 2/. Podpisane dane wnioskodawczynie informujące o adresie zamieszkania, nr PESEŁ i zatrudnieniu na Politechnice Wrocławskiej innymi danymi adresowymi.

Ad 3 /. Autoreferat przygotowany przez dr inż. arch. Martę Alinę Rusnak, która na 31 stronach po zwięzłym wprowadzeniu przedstawiła w skrócie tematykę wybranych prac stanowiących cykl 12 prac habilitacyjnych, oznaczonych kolejno A1- A12. Każda z tych prac została wsparta merytorycznym skrótem oraz informacją nt. punktacji wg Listy Czasopism Punktowanych MNiSzW. Prace cyklu mają informację nt. oceny zakresu autorskiego wkładu w problematykę dziedziny. Następnie Autorka przedstawiła znaczenie cyklu dla rozwoju dziedziny. Skomentowała stopień skali odniesień opisanych badań. Opisała również w skrócie przyjętą metodologię w odniesieniu do przeprowadzonych prac badawczych, gdzie podkreśliła zakresy osobistego rozwoju naukowego, który pozwolił na poszerzanie zakresów badań prowadzonych osobiście i wraz z zespołami badawczymi. Tę część autoreferatu zamyka podsumowanie zawierające zebrane wnioski pozyskane w trakcie oraz propozycje dla rozwinięcia tej dziedziny badawczej i jej zastosowań. Dalsza część autoreferatu zawiera informacje odnoszące się aktywności naukowej w innych dziedzinach, prowadzonych na innych uczelniach i jednostkach kultury. Dalszy opis osiągnięć Autorki posiada zebraną informację szczegółową w Załączniku. Autorka wymienia inne opracowania naukowe, których

w dziale B posiada 21 oraz komunikaty i inne prace w grupie C, których wymienia 7. Prace te są szczegółowo wymienione w załącznikach z podaniem ilości stron. Habilitantka brała udział w 4 projektach naukowych i grantach badawczych. Informuje ogólnie o 34 recenzjach artykułów naukowych jakie wykonała między innymi dla czasopism zagranicznych. Dr inż. arch. Marta Rusnak brała udział w wielu konferencjach i seminariach naukowych w kraju i zagranicą. Autorka załącza ich pełen spis obejmujący 34 pozycje. Osiągnięcia pracy naukowej były nagradzane i wyróżniane. Autorka uzyskała 11 tego rodzaju wyróżnień za swoją pracę naukowo - badawczą. Pełen wykaz nagród i wyróżnień zamieszczony jest w załączniku. Habilitantka jest członkiem 3 stowarzyszeń naukowych i organizacji zawodowych. Ważnym zadaniem poszerzania przygotowania zawodowego i naukowego było uczestnictwo w kursach i seminariach zawodowych organizowanych w kraju i zagranicą. Spis tych aktywności jest wymieniony w załączniku. Nie bez znaczenia jest aktywność zawodowa Habilitantki oraz jej praca popularyzatorska nauki oraz prezentacja własnych osiągnięć badawczych. Jest autorką licznych prac popularyzatorskich, których wykaz jest w załączniku. Habilitantka załącza informację na temat aktywności organizacyjnej i pracy dydaktycznej prowadzonej na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. Wśród osiągnięć pracy dydaktycznej należy wymienić liczne prowadzone kursy naukowe, prace dyplomowe w tym nagrodzone. Wymienione w załączniku aktywności organizacyjne i zawodowe doktor Marty Rusnak potwierdzają jej otwartość nie tylko dedykowaną własnej pracy zawodowej i naukowej, lecz również poszerzaniu zainteresowania społecznego dla zagadnień związanych z architekturą, środowiskiem przyrodniczym krajobrazowym oraz ochroną dziedzictwa kultury. Dr inż. arch. Marta Rusnak jest również aktywna w dziedzinie projektowania architektonicznego, czego potwierdzeniem jest uzyskanie w 2016 uprawnień projektowych. Na czas zamknięcia i złożenia dokumentacji wniosku habilitacyjnego autorka uzyskała wysoki wskaźnik oceny bibliometrycznej wynoszący 22, h-index 6, i10-index 2

AD 4 do Ad 7/. Habilitantka przedstawiła do merytorycznej oceny zespół 12 artykułów naukowych, recenzowanych, poświęconych wybranemu zagadnieniu naukowemu. Z obowiązku należy wymienić tutaj tytuły tych prac i stwierdzić iż część z nich ma współautorów, co przedstawiają oświadczenia współautorów w pozycji Ad. 6. Pracami tworzącymi zbiór oceny merytorycznej Habilitantki są następujące prace:

1/. M. Rusnak, J. Szewczyk . Eye trackers in evaluation of evaluation of transformation of historical monuments : revitalisation of the Dresden arsenal, w: *Solina 18 / VII Conference Solina Sustainable Development : Architecture Building Construction Environmental Engineering and Protection Innovative Energy- Efficient technologies – Utilization of Renewable Energy Sources* (eds.) L. Lichołai, EDP Sciences 2018, s. 1-10, przypisów 20, ilustracji 3.

2/. M. Rusnak, J. Szewczyk, Okulograf jako innowacyjne narzędzie konserwatorskie. Propozycja poszerzenia zakresu badań dotyczących dziedzictwa architektury I urbanistyki. Eye tracker as innovative conservation tool: ideas for expanding range of research related to architectural and urban heritage, w: *Wiadomości Konserwatorskie/ Journal of Heritage Conservation* nr 54/ 2018, s. 25-35, przypisów 28, ilustracji 11.

3/. M. Rusnak, W. Fikus, J. Szewczyk, Jak obserwatorzy postrzegają głębię we wnętrzu gotyckiej katedry wraz ze zmianą jej proporcji ? Sondaż okulograficzny. How do observers perceive the depth of a Gothic cathedral interior along with the change of its proportions? Eye tracking survey, w: *Architectus* nr 1(53) 2018, s. 77-88, przypisów 8, ilustracji 3

4/. M. Rusnak, P. Chmielewski, J. Szewczyk, Zmiany w postrzeganiu prezbiterium przy różnej długości nawy. Kościół tunelowy w badaniach okulograficznych. Changes in the perception of a presbytery with a different nave length : funnel church in eye tracking research, w: *Architectus*, nr 2 /2019, s. 73-83, przypisów 19, ilustracji 6.

5/. M. Rusnak, E. Ramus, With an eye tracker at the Warsaw Rising Museum: valorization of adaptation of historical interiors, w: *Wiadomości Konserwatorskie / Journal of heritage Conservation* nr. 58 / 2019, s. 78-90, przypisów 14, ilustracji 4

6/. M. Rusnak, Eye tracker jako prospołeczne narzędzie zarządzania dziedzictwem urbanistycznym i architektonicznym. w: *Ochrona Dziedzictwa Kulturowego*, nr. 9 / 2020, s. 97- 115, przypisów 99, ilustracji 3.

7/. M. Rusnak, J. Szewczyk, P. Chmielewski, Jak obserwatorzy postrzegają wertykalność gotyckiej katedry wraz ze zmianą jej wysokości. Część III sondaż okulograficzny. How observers perceive the verticality of a gothic cathedral interior along with the change of its height? Eye tracking survey part. III, w : *Architectus* nr 3 / 2020 s. 101-110, przypisów 16, ilustracji 7.

8/. M. Rusnak, Eye-tracking support for architects, conservators and museologist. Anastilosis as pretext for research and discussion, w: *Heritage Science* nr 9 / 2021, art. 81 s. 1-19

9/. M. Rusnak, M. Rabięga, The potential of using an eye tracker in architectural education: three perspectives for ordinary users , students and lectures, w: *Buildings* vol. 11, nr 6, art. 245 / 2021, s. 1-18, przypisów 72,

10/. M. Rusnak, Applicability of eye trackers in marketing activities related to historical monuments. Comparison of experts' predictions and visual reactions of non -professionals, w: *Journal of Cultural Heritage* vol. 49 / 2021, s. 152-163, przypisów 30, ilustracji 4

11/. M. Rusnak , 2D and 3D representation of objects in architectural and heritage studies: in search of gaze pattern similarities, w; *Heritage Science* 10 , art.86 / 2022, s. 1-18, przypisów 70, ilustracji 8.

12/. M. Rusnak , A. Brzozowska- Jawornicka, Z. Koszewicz, How to Enhance Perception of Reassembled but incomplete Works of Ancient Art ? Eye -tracking Study of Virtual Anastilosis, w: *Arts* nr 12 / 2023, art.15, str. 20, przypisów 77, ilustracji 8.

Przedstawiony zespół naukowych artykułów zasługuje na szczególną uwagę, gdyż jest dorobkiem naukowo-badawczym autorki współpracującej i kierującej programami badawczymi. Programami wykorzystującymi informacje pozyskiwane poprzez świadome posługiwanie się nowoczesnego instrumentu analitycznego pozwalającego na ocenę różnej percepcji i sensywnego rozumienia przestrzeni architektonicznej, której odbiorca staje się częścią. Autorka tworzyła modele i struktury badawcze, które następnie naukowo weryfikowała. Poprzez określenie naukowych celów badawczych autorka potrafiła analizować

obiekt od tzw. szczegółu do ogółu, co w nomenklaturze architektonicznej oznacza od elementu architektonicznego po zespoły budynków, tworzących przestrzeń urbanistyczno-krajobrazową.

Autorka prac komentując w podsumowaniu osiągnięte wyniki swoich badań postawiła kwestię dotyczącą rozumienia i postrzegania dziedzictwa architektonicznego. Przedstawione przez nią 11 tez formułuje nowe podejście do wielu aspektów uznawanego przez nas postrzegania zabytków. Tworzy to nowa jakość w kreowaniu nie tylko ocen stanu zastanego, ale również może być pomocne w planowaniu przyszłych działań decyzyjnych odnośnie prezentacji zabytków i akcentowania istotnych elementów kulturowych. Oczywiście dotychczasowy wynik uzyskany w dosyć krótkim okresie badań 5- 6 lat nie może być jednoznacznie uznany za nowy paradygmat w odniesieniu do indywidualnego postrzegania zabytków przez człowieka, jak i przez większe grupy społeczne, to należy jednak uznać iż jest to zwiastun dla nowego podejścia i stawiania nowych kwestii badawczych i możliwości analitycznych. Przeprowadzone badania, omawiane w artykułach, odnoszą się do kilku wybranych grup społecznych, lecz badania te winny być w przyszłości poszerzone i usystematyzowane, tak by efektem było rzeczywiste określenie społecznych oczekiwań, rozumianych jako różne grupy wiekowe i grupy o różnym poziomie wykształcenia i przygotowania do odbioru zabytku, dzieła architektonicznego różnego rodzaju, wspaniałego pałacu, zamku, katedry, ale również kamienicy, wiejskiej chaty w układzie indywidualnym, jak i zespole architektonicznym. Na dodatek nie mniej istotną kwestią prowadzenia tego typu przyszłych badań winno być poszukiwanie rzeczywistego kontekstu społecznych odniesień do obiektu zrujnowanego, lub pozostawionego bez opieki. Wiemy doskonale, że stymulowane działania, pobudzanie sympatii daje mocne podstawy dla społecznej aktywności. Taką bazę doświadczeń empirycznych gromadzą instytucje, które w ochronie zabytków od lat współpracują ze społeczeństwem, już w okresie edukacji szkolnej, lokując zabytki w programach edukacyjnych. My w Polsce zawsze lubimy zaczynać po swojemu i do tego od zera, więc dotychczas nie udało się nam skorzystać z obcych doświadczeń, ale może mając już własne doświadczenia przy ocenie korzystające z eye trackingu, łatwiej będzie rozpocząć tego rodzaju analizy. Prace dokonane przez Habilitantkę należy uznać za pogłębione otwarcie nowego rozdziału, który winien być wypełniony wynikami badań w różnym kontekście.

Przedstawione autorskie wnioski dotyczące mierzalnego systemu ludzkiego postrzegania są ważnym aspektem generalnego problemu percepcji obiektów architektury - zabytków, w kontekście jego barwy, wielkości oraz ideowych treści, z jakim mierzy się człowiek od swego rozumowego zarania. Łączenie różnych sposobów percepcji, gdzie najważniejszym jest wzrokowe postrzeganie, tworzy ten zjawiskowy konglomerat, na który wpływa również pamięć i społeczne oddziaływanie. Nie bez kozery, Plotyn w III wieku n.e. stwierdził, że piękno może być doznawane wzrokiem, słuchem i myślą. Następni badacze odnosili się do kwestii ludzkiej wieloaspektowej percepcji postrzegając ten problem jako ważny w praktycznym aspekcie oraz istotny w swym teoretycznym i filozoficznym wymiarze. Postrzeganie skupiano się na kwestii estetycznego odbioru dzieła artystycznego. Praktycznie od połowy XX wieku spojrzenie na zabytek musiało pogłębić dotychczasowe oceny, gdyż wprowadziło aspekt wartościowania dziedzictwa zarówno w materialnej, jak i niematerialnej formie. Na te wartościowanie mają wpływ czynniki indywidualnej i wynikające ze zbiorowej pamięci.

Niezaprzeczalnie odbiór zabytkowego dzieła architektury winien zaczynać się nie tyle od jego zobaczenia, a właściwego sposobu jego widzenia, kiedy nakładają się różne zapoznane już wartości. Dlatego też studia analityczne Pani dr inż. arch. Marty Rusnak oceniam jako wartościowe i ważne w rozwoju tej wieloaspektowej wiedzy. Życzę sobie wypada by w przyszłości szerszą syntezę swoich analiz opublikowała i wykorzystała dzieła innych badaczy, którzy interesowali się nie tylko wzrokowym postrzeganiem dzieła architektonicznego, ale i jego rolę w budowaniu społecznego podejścia do rozumienia jego miejsca w szerokiej panoramie dziedzictwa.

Rzeczywiście rozwój naszej wiedzy, sposób analizy korzystającej z nowoczesnych technologii, poszerza się wraz z dostępnością aparatury analitycznej nowej jakości. Jednak indywidualne podejście w wykorzystaniu tego instrumentarium otwiera przed badaczami nowe, dotąd niebadane pola wiedzy, którą można pozyskać dzięki indywidualnej pracy analitycznej i świadomemu wykorzystaniu nowych technik. Wykonane badania prezentowane tutaj w języku polskim i angielskim, otwierają szersze możliwości dla współpracy zagranicznej.

Ad 8 – Ad. 10

Oceniając przygotowanie merytoryczne Habilitantki, należy wspomnieć, że nie tylko eye - tracking jest problematyką naukową wykorzystywaną i analizowaną przez nią. Od wielu lat autorka podejmowała kwestie rozumienia zabytku i jego ochrony w kontekście dziedzictwa przemysłowego, środowiska mieszkaniowego, sposobu oświetlania zabytku, miejskiego krajobrazu. Jest również autorką ponad 25 prac analitycznych i syntezujących kwestie badane. Analiza tej problematyki pozwoliła jej zebrać szerokie doświadczenie problematyki dotyczącej prezentacji zabytku architektonicznego, jako obiektu widzianego i rozumowo odbieranego. Warto tutaj przywołać jej prace dotyczące poznawania i miejsca dziedzictwa przemysłowego, które publikowała w polskich i zagranicznych wydawnictwach.

Ad. 11 – Ad. 13

Ocena istotnej działalności naukowej oraz innych osiągnięć: zawodowych dydaktycznych oraz w zakresie współpracy międzynarodowej, popularyzatorskiej i organizacyjnej.

Zawodowa praca dr inż. arch. Marty Rusnak spleta się z zainteresowaniami naukowymi i badawczymi prowadzonymi zarówno w wymiarze krajowym i zagranicznym. Przedstawione osiągnięcia naukowe są efektem realizacji programów i projektów architektoniczno-konserwatorskich. Widzimy tutaj zjawisko synergii badawczej, kiedy to pracując dla innych pozyskuje się doświadczenie ułatwiające realizację własnych projektów, a także rozszerzając zakresy własnych programów badawczych. Taka sytuacja procentuje nie tylko w licznych osiągnięciach naukowych, jak również ułatwia pracę dydaktyczną. Wszechstronność badawczą i projektową potwierdzają analizy architektoniczne obiektów i prace projektowe, Podobną wszechstronność mamy w odniesieniu kulturowym. Publikowanie wyników badań w języku angielskim jest właściwą formą prezentacji zebranego dorobku badawczego pozycjonującego osiągnięte wyniki prac. Potwierdzają to liczne artykuły naukowe

publikowane w polskiej i zagranicznej prasie naukowej, udział w konferencjach, a także liczne promocje prac inżynierskich, magisterskich. Dotychczasowa praca zawodowa i osiągnięcia naukowe zostały docenione przez przyznanie habilitantce licznych nagród m.in. Lwa Politechniki Wrocławskiej. Osiągnięcia i dorobek naukowy został dostrzeżony przez przyznanie w 2021 roku Nagrody Naukowej im. Dionizego Smoleńskiego, dla młodego badacza prowadzącego badania interdyscyplinarne.

Ad.14- Ad. 15

Działalność projektowa Habilitantki związana jest ze współpracą z kilkoma biurami projektowymi oraz realizacją projektów oceniających wykonane już rozwiązania prezentacyjne, m.in. dla Muzeum Powstania Warszawskiego. Jej doświadczenia merytoryczne pozwoliły na tworzenie wystaw. W ramach prowadzonej dydaktyki na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej posiada liczną grupę dyplomów magisterskich i inżynierskich, z których kilka było wysoko ocenianych i nagradzanych. Habilitantka jest autorem i współautorem licznych seminariów i kursów oraz modułów dydaktycznych na Wydziale Architektury. Swoją wiedzę i doświadczenie zawodowe podwyższała uczestnicząc w licznych kursach i szkoleniach w kraju i zagranicą. Habilitantka jest osobą aktywną w pracy środowiskowej o czym świadczą liczne działania budujące współpracę na uczelni i poza nią. Jej aktywność była pomocna w organizacji wielu seminariów i konferencji naukowych. Warto tutaj wspomnieć o jej aktywnej współpracy w roli recenzenta dla międzynarodowych wydawnictw.

Konkluzja

Przedstawiony przez habilitantkę dr inż. arch. Martę Rusnak dorobek naukowy oraz osiągnięcia badawczo naukowe jakie uzyskała, każą ocenić jej działalność bardzo pozytywnie. Aktywność badawcza i swoboda naukowo pozwalająca analizować obiekty z różnych okresów. Synergia badawcza i analityczna gromadzona przy realizacji różnych projektów jest kapitałem badawczym, który będzie dalej systematyzowany i rozwijany z kolejnymi sukcesami. Efekty naukowe Habilitantki idą w parze z sukcesami organizacyjnymi i dydaktycznymi, które zapewniają bazę dla dalszego rozwoju środowiska naukowego nie tylko na Politechnice Wrocławskiej, ale również w innych ośrodkach naukowych w Polsce. Całokształt dotychczasowej działalności badawczo naukowej oraz jej rezultaty podlegającej ocenie należy ocenić wysoko.

Podsumowując, przeprowadzona analiza przedłożonych materiałów obrazujących osiągnięcia naukowe habilitantki pozwala na przedstawienie i rekomendowanie pani dr inż. arch. Marty Rusnak jako naukowca spełniającego wymagania ustawy o stopniach naukowych, w zakresie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Dotychczasowa aktywność naukowa i zawodowa habilitantki jest gwarancją, iż nie spocznie ona na laurach dotychczasowych sukcesów. Relatywnie młody wiek pani naukowiec pozwala mieć nadzieję, że dotychczasowe badania i nowe zamierzenia naukowe nie tylko będą dalej pogłębiane metodologicznie, co

również powiększane ilościowo ku większemu oddziaływaniu nauki polskiej i jej oceny w środowisku międzynarodowym.

Zawodowa praca dr inż. arch. Marty Rusnak w naturalny sposób spleta się z zainteresowaniami naukowymi i badawczymi prowadzonymi zarówno w wymiarze krajowym jak i zagranicznym. Przedstawione osiągnięcia naukowe są efektem realizacji programów i projektów, gdzie istnieją potrzeby precyzyjnej analizy i badań środowiskowych. W jej pracy naukowej widzimy zjawisko synergii badawczej, kiedy to pracując w jednym temacie pozyskujemy doświadczenie ułatwiające realizację innych, znacznie szerszych projektów, co wiąże się z rozszerzeniem zakresu programów analizy. Taka sytuacja procentuje nie tylko w licznych osiągnięciach naukowych, jak również ułatwia poprzez pozyskanie nowych materiałów prowadzoną pracę dydaktyczną. Otwiera również nowe pola zainteresowań i badań. Wszechstronność badawczą i projektową potwierdzają analizy architektoniczne obiektów i prace projektowe. Potwierdzają to liczne artykuły naukowe publikowane w polskiej i zagranicznej prasie naukowej, udziały w konferencjach, a także liczne promocje prac inżynierskich, magisterskich.

Przedstawiony przez Habilitantkę dr inż. arch. Martę Rusnak dorobek naukowy oraz osiągnięcie badawczo naukowe, „Prospołeczne zarządzanie dziedzictwem architektonicznym. Badania eye-trackingowe” jakie w stosunkowo krótkim czasie zrealizowała, każą ocenić jej działalność bardzo pozytywnie. Aktywność badawcza i swoboda naukowo pozwalająca analizować obiekty o różnej skali. Jak już wspomniałem synergia badawcza i analityczna gromadzona przy realizacji różnych projektów jest jej kapitałem badawczym, który będzie dalej rozwijany z kolejnymi sukcesami. Efekty naukowe idą w parze z sukcesami organizacyjnymi i dydaktycznymi, które zapewniają bazę dla dalszego rozwoju środowiska naukowego nie tylko na Politechnice Wrocławskiej ale również w innych ośrodkach naukowych w Polsce. W całym obszarze działalności podlegającej ocenie rezultaty prac i działalności należy ocenić wysoko. Relatywnie młody wiek pani naukowiec pozwala mieć nadzieję, że dotychczasowe badania i nowe zamierzenia naukowe będą nie tylko dalej pogłębiane metodologicznie, co również powiększane ilościowo ku większemu oddziaływaniu nauki polskiej i jej oceny w środowisku międzynarodowym. Dotychczasowa aktywność naukowa i zawodowa habilitantki jest gwarancją iż nie spocznie ona na laurach dotychczasowych sukcesów.

Podsumowując, przeprowadzona analiza przedłożonych do oceny materiałów obrazujących osiągnięcia naukowe habilitantki pozwala na wskazanie i rekomendowanie pani dr inż. arch. Marty Aliny Rusnak jako naukowca spełniającego wymagania ustawy o stopniach naukowych z 2018 roku, w zakresie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie Architektura i Urbanistyka.

Warszawa 2. kwietnia 2024

